

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 191/2020
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Предузеће за угоститељство и туризам „Цветни трг“ доо Београд, чији је пуномоћник Обрад Поповац, адвокат из ..., против туженог Јавно предузеће за управљање пословним простором „Пословни простор Врачар“ у ликвидацији, кога заступа Општинско правобранилаштво Општине Врачар, ради утврђења ништавости, вредност предмета спора 2.400.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4627/18 од 06.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4627/18 од 06.02.2020. године

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4627/18 од 06.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 155/17 од 05.06.2018. године одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да су Уговор о закупу пословних просторија бр. 4381/2459 од 24.03.1969. године, Уговор о закупу пословних просторија бр. 4381/6260 од 21.03.1969. године и Анекс уговора о закупу пословних просторија бр.4381/6260 и 438/06 од 30.03.2006. године закључен између тужиоца као закупца и правног претходника туженог као закуподавца, апсолутно ништави од дана 27.05.2011. године, као неоснован. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 176.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4627/18 од 06.02.2020. године одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац је изјавио посебну ревизију из члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер у конкретном случају за то нису испуњени услови из одредбе члана 404. Закона о парничном поступку. Није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Другостепеном пресудом је правноснажно одлучено о тужбеном захтеву да се утврди да су два уговора о закупу и два анекса уговора о закупу, закључени између тужиоца као закупца и правног претходника туженог као закуподавца, апсолутно ништави од дана 27.05.2011. године. Нижестепени судови су закључили да је у ситуацији када је предмет закупа престао да постоји рушењем дела пословног простора, купац имао могућност да се користи правом из члана 578. став 3. Закона о облигационим односима. Зато је одбијен тужбени захтев да се утврди ништавост предметних уговора о закупу и анекса наведених уговора.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања нити потреба за уједначавањем судске праксе. Поводом правног питања које се поставља у овом спору не постоји неуједначеност судске праксе. Тужилац у ревизији није навео постојање различитих судских одлука по истом правном питању од значаја за праксу. Такође, није навео у чему се огледа разлика у ставовима судова имајући у виду да је ревизија усмерена на тумачење одредбе члана 578. Закона о облигационим односима која регулише права закупца кад ствар има неки недостатак и ставом 3. предвиђа могућност раскида уговора или снижење цене ако закуподавац не отклони недостатак у накнадном примереном року који му је купац одредио и са друге стране на тумачење одредаба истог закона о значају основа, каузе уговора по његово дејство. Стога не постоји потреба за одлучивањем о изузетној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе нити потреба за новим тумачењем права.

Са изнетих разлога, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредаба члана 410. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11... 18/20) и одлучио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се не може изјавити.

Према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена. У привредним споровима, спорови мале вредности, по члану 487. став 1. Закона о парничном поступку су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у

новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 13.01.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела другостепене пресуде износи 2.400.000,00 динара, што је противвредност испод 30.000 евра. Зато се ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу изложеног и члана 413. Закона о парничном поступку, ревизијски суд је ревизију одбацио као недозвољену.

Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић